

Ljubi kmetje! to bo sleherni ismed vaf vedel, de je she nar bolj travnike in senosheti s shivinskim gnojam gnojiti. Ker se pa to povsod in vselej sgoditi ne more, ko gnoj sa perdelovanje shita na svoje njive oberniti morate, si saj persadevajte, kaj druge gnojne meshanize v svojih gnojishih napraviti, kakor: smeti od pometanja, pepela shiviga in shehtniga, rushnje, persti, apna, tudi rasipa od starih sidov, fajovine, okajene streshnize *), in vezh takih ostankov. To sharo morate na kupu vezhkrat prevrezhi, de se smesha, in de dobro pregnije; potem je pa ob jesenskim zhasu pred snegam, ali koj spomlad, po travnikih trofite, predin seleniti sazhnejo. Trava bo potem rastla po njih, de bo veselje.

She nektére sosefske so nakmetih, ki imajo velikiga prostóra, ali gmajne, kamor sosefskno zhe do na pásho gonijo. Umétni sosefskni moshje, zhe bi le hotli nekoliko pomisliti, kakó málo dobizhka od velikiga prostóra semlje njim pride, de po takih gonjah le malo shivesha shivina dobí, ker vezh pohodi pashe, kakor je vshije; tudi de zheda veliko zhosa sahodi, in takó nar boljiga gnoja veliko v nizh pride, bojo sposnali, de bi bilo prav, pashnje gmajnske sa travnike oberniti. Naj bi med seboj sosedje gmajno si raspartili, in vsakimu po méri njegoviga lastniga semljisha naj mu bi bil svoj part odlozen. Gotovo bi se sleherni hitro pomujal, is svojiga parta vezh perdelka dobiti, kakor mu ga pusta paschnja pernesti samore.

Is gmajne bi bil s zhafama lep vert; le poskušili naj bi, zhes kaj let, perdelke vših partov zeniti; preprizhalib bi se, de bi sadajni perdelki nasproti poprejshnjii sgol paschnji stó krat vezh veljali; takó, ljubi kméti, le s mujo se kaj storí; veste, de:

Zlo bres vše muje
Se zhrev'l ne obuje.

(Poleg némskih noviz: Tiroler Wochenblatt.)

L.

Tézhnost shiveshov.

Vsakimu kmetovavzu skufhnja pové, de je med futram ali kermo velik raslozhik, namrežh, de ne isdá vsaka sorta pri reji shivine toliko, kolikor druga tékne. Ker se vezhkrat priméri, de kmetovavez namesti sená tudi druge pizhe in ostankov shivini povershe, in mu ni vše eno, koliko shivina bres sgube moží in rabe dobí, mu tu kaj pokashemo, koliko tezhoosti imajo shiveshi, s kterimi navadno shivino redé, memo sená, kakor je skufhnja pokasala.

*) Kar streshnizo od dima okajeno, sadene, hozheno vaf je opominjati, de je shkodljivo, jo shivini nastiljati, ker se fajnoto kadilo shivini na pljužha vleshe, konjan se od take itelje hraste po nogah naredijo.

100 funtov fena redi
toliko, kolikor funtov:

I. Serna od shita in sozhivja.

Pshenize	40
Ershí	45
Jezhmena	50
Ovsá	55
Turshize	45
Ajde	50
Graha, lezhe, graharja, bôba	40

II. Podzemeljski fád.

Krompirja	200
Péfe	250
Répe	250
Korenja	250

III. Selsha sa kermo in trave.

Dobriga trávnishkiga sená	100
Slabiga " " " " "	150
Detale, in detale s senam sméshane . . .	90
Trave in selene detale	450
Perja seleniga od répe in krompirja . . .	500
Perja fusiga od répe in krompirja	200

IV. Slama.

Od osimne pshenize in erší	300
Od jare " " " " "	250
Ovféne in jezhmenove	200
Turshizhne	250
Od lézhe	150
Proféne	200
Graharja	175
Graha	190
Boba	400
Ajde	200
Plév od shita, detale	150

V. Ostánki od vezh rezhi.

Zherne ali sadnje móke	50
Otrobów	70
Préshe	60
Vôlarskih drósh (ostanki od mólza) . . .	100
Ostankov od krompirja v shganjarijah . . .	600
" " shita " " "	150

VI. Lefnjina.

Perja od drévia	150
Divjiga kostanja	75

Kako se v globokih rudarfkih jamah hudi srak (luft) odshene.

Snano je, de delovzi v rudarijah vezhkrat na kraje sadenejo, kjér jim hud srak sapréti in jih sadushiti hozhe. Nar bolj gotovo snaminje taziga hudiga sráka je, de v njem luzh vezh nezhe goréti. Vezh skufhnj fo shé storili, kako bi se tak hud srak odgnal, pa nobena ni veliko pomagala. Nék uzhén gospod na Némskim, Doktor Majer, je pomozhek isnashel, ker

je v svojih skušnjah na sledzhe prišel: V rudarsko 60 zhevljev globoko jamo, v kteri je tak hud srak bil, je poltretje védro vréle vode vlti v kasal. To je storilo, de so góste megle soparniga dima, ki so se 15 do 20 minut is jame valile, hud srak is nje s seboj vséle in delovzam je bilo mogózhe, prèzej po tem v jamo nòtri do vòde k svojimu delu iti, bres de bi jih kaka teshava obhajala, in tudi luh je po tem spet dobro goréla. Ker se tudi pri nekterih vodnjákih ali shtirnah priméri, kadar jih kopljejo, de hudi srak ali lùst delovze sadushiti hozhe, se jim to storiti svetje.

Is dòlniga Shtajerskiga.

Predgovorzhek.

Ljubi Krajnzi, z. k. kmetijska drushba v Ljubljani je is mésta Radgone (Radkersburg) na dolnim Shtajerskim pismo prejela, ktero vam bo gotovo dopadlo. S veseljem ga bodete brali; le nekaj se mora opomniti, de ne bòte rékli, de vam s nepotrébnimi rezhmí veselje kalimo. Vezh písem je shé drushba prejela, slasti is „Shtajerskiga“, vse v slovénškim jesiku pisane in v fazimu Krajnzu rasumljive; famo pisanje se v tém od pisanja nashih noviz rasložhi, de je s takimi zherkami pisano, s kakoršnimi Zhehi, Moravzji, Poljaki, Slovaki, nashi sošédi Horvatji, Dalmatinzi in Slavónzi pishejo. Niso pa vse zherke drugazhne, famo té so le: c, ki se tako isgavarja, kakor nashe z; č, ki se tako isgavarja, kakor nashe zh; s, ki se tako isgavarja, kakor nashe f; š, ki se tako isgavarja, kakor nashe fh; ſ, ki se tako isgavarja, kakor nashe s; ž, ki se tako isgavarja, kakor nashe sh. — Glejte, v teh 6 zherkah je vse rasložek. Vém, de bodete v pol ure s takimi zherkami tako galdko brali, kakor s dosdajnimi. Nashi ródni bratji na Shtajerskim in Korófškim she vézhji dél s temi zherkami pishejo in tudi pri naš she nizh noviga niso. She v letu 1841 so se v Ljubljani troje bukve s takimi zherkami natišnile in dolgo she ni, kar so se sopot nove bukvize letaf tudi na svitlo dale. Davno so tudi she drugi slovénški narodi in užheni moshjé sheljeli, de bi se mi Krajnzi s njimi v pisanju sedenili. Serzhno jim tadaj roke podajmo in podperajmo edin drusiga v dobrih in koristnih rezhèh s ljubesnijo, s miram in s edinoftjo. — Nate písmo tako pisano; poskusite ga brati:

Ljubim Krajncam, našim bratam, bratovsko pozdravljenje od Radgone na malim Štajeru.

Kako sercarazširno sim jaz (Radgona) se razveselila nad oglasom vašiga lepiga in vse hvale vrédniga naprejvzetja z vašimi „Novicami“, to le jaz (jest) občutiti zamorem, ker vas, ljubi slovenski brati! že od stariga časa sem v serčno perjatnim spomeniku imam. Žalo! sim več kakor štiri sto lét z težavo čakala na le to perložnost, de bi vam, ljubim bratam, mojo serčno pozdravljenje in veselo zahvalo pernesla.

„Vi ste taisti, kteri ste mene iz trepeče težave in kervave nevarnosti réšiti pomagali, kader je grozoviten sovražnik Keršanstva, nemilen Turk¹⁾, mene v letu 1418 z veliko

¹⁾ Turki so she lè pred shterimi fló lét is Asie v Evropo, nash del svetá, prishli, silno pobójni in mogozhni. — Nobena

močjo in z groznim straham tako obdal, de sim z višejunačkoj siloj in skor čezčlovečkim perzadenjam se kumaj obvarvala. Ali v kakoršni silno boleči raztožnosti sim skuzi debele solze gledati mogla, kako je leti nespoden vkončavec po svojim od me odbitju ker viželen in od jeze goreč čez Muro²⁾ prék se spustivši tukaj moje vboge Slovence nesmilno vmarjal, njih hiše vse požgal, njive in vinske gorice od njih tako skerbno in oblepotno obdelane, tako razveselno obsadovane k terdim tlam naredil, v divjim vihrenju se gnajoč gor na černečko široko polje per Apočah, de bi tamkaj vas čerstve Krajnce z Štajerskimi, Koroškimi in Horvaskimi Slovencami, ter z močnimi Nemcami združene počakal. Ta združena vojska od Lipničkiga polja pod vižanjom našiga hrabriga vajvoda Ernesta želézniga³⁾ pride sim doli, in Turk, kako njo vidi, velkobesedno reče: „Leté jaz za kosilco pojém.“ Turki rés z velikim vpitjam planejo nad vojsko našo, in postane vroča bitva; ali Krajnci⁴⁾, Štajerci, Korošci in Horvati zred Nemcami njim kakor stolétno hrastje stojijo pod brado — in Ozmani, kakor zvhrijo, njih je tud' že toliko ukup zmlačenih, de pobegniti morajo. Kakor stréla oni perletijo dol k meni, tukaj jih pa čaka vroča kosilca, ker njih je v kratkim toliko vbitih⁵⁾, de so steze polne mertvih in se Mura od njih kervi rudeči. Tako sim jaz moje smertne strahe srečno prestala, in sim oprostena (oslobodjena) od Turkov, kterim ste, ljubi Krajnci! tudi vi pomagali njih silni meč potreti. — Rada sim jaz zdaj odperla vse vinske klesti, in sim trudnim vojsakam zavpila: Bog živi Štajerce, Korošce, Krajnce in Horvate, vvi smo od edne slovenske matere, ktera nas je učila, skerbno perpravljat kruha in vina; Bog živi močne Nemce, Bog živi našiga Ernesta! — Lepo serčno vam Krajncam se zdaj zahvalim, ker ste tako čerstvo pomagali réšiti mene in našo celo deželo. Bog vas živi z vsemi Slovencami vrup!“ —

Tone Krepl.

mož se jim ni mogla vbraniti in vso Evropo so dolgo lét s vojskami nadlegovali in keršansko kri prelivali. Njih namen ni bil famo, lepe deshele v svojo oblast spraviti, temuz keršanski véri konez storiti in Mahomovo vero rasfiriti po zélim svetu. Mahom je bil njih nar vezhi prerok. Tudi Osmanij se imenujejo.

²⁾ Mura, réka na Shtajerskim, ki mejo med Slovénškim in Némfškim narodom na Shtajerskim storí; unkraj Mure slovénški jesik omolkne.

³⁾ Ernest shelésní je bil Shtajerske, Korófke in Krajnske deshele vojvoda. Shivil je od léta 1377 do léta 1424; umerl je tadaj pred 419 létmi. Shelésniga so ga sato imenovali, ker je bil silno ferzhán, pobójin in stanoviten v všim svojim djanju.

⁴⁾ Bere se v starih prigodbinih bukvih, de so se Krajnzi pod nékim Turjaškím gospodam (Auersperg) v té boju junashko odrésali.

⁵⁾ Ravno tam se bere, de je bilo v tisti bitvi zhr. 12000 Turkov vobitih. Malavasic.